

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је срећан и Богом благословен данашњи дан браћо и сестре, и ово свето место у коме смо се сабрали да прославимо храмовни празник – светога славнога апостола Томе. То је један од дванаест ученика Господа Христа захваљујући коме је откривена свака сумња у васкрсење Христово. Јер када је Господ васкрсао у трећи дан по распећу своме, и јавио се ученицима својим који су били у једној просторији затворени од страха од Јудеја, по промислу Божијем Тома није био са њима. Кад се он појавио и дошао а њему ученици кажу *видели смо Госїода*. А он није могао да им поверује да је то могуће па каже: *Док не видим ране на рукама Њеїовим, не оїиїам ране Њеїове, не сїавим руку своју у ребра Њеїова, у рану од коїља којим је Госїод їрободен на крсїу, нећу вероваїи*.

Прошло недељу дана, поново су били сви ученици заједно, био је и Тома са њима овога пута, Господ поново долази и јавља се свима, иако су била врата закључана Господ се појавио унутра, поздравио их оним чувеним поздравом *мир вам*, и онда се обраћа апостоли Томи: *Томо їружи руку своју и оїиїаї ребра моја и оїиїаї руке моје и не буди неверан неїо веран*. Није постојао очигледнији начин да се покаже и утврди истинитост васкрсења Христовога од овога случаја. Апостол Тома видећи Господа и чувши Његове речи ускликнуо је: *Госїод мој и Бої мој*. Ето браћо и сестре то је тај апостол коме је посвећена ова овде наша мала катакомба у Врњачкој Бањи, даће Бог да буде и велика, и захваљујући њему дакле, људи, цео свет је уверен у васкрсење Христово. Ако треба сумњати Тома се насумњао за све људе али се и уверио, и њему Господ каже: *Томо їошїо си видео веровао си, блаїо онима који не видеше а вероваше*.

Други један сличан случај се десио при упокојењу Свете Богородице која је зажелела да пред свој крај види све ученика сина свога, и по промислу Божијем апостоли који су били по целом свету расејани да проповедају Јеванђеље, да проповедају науку Христову, они су истога момента били донети на облацима од стране анђела, тамо код Свете Богородице која је лежала на своме одру. Сви дошли сем Томе који је био на проповеди у далекој Индији и закаснио да дође. Апостоли су сахранили тело Свете Богородице у гроб у Гетсиманији и после три дана долази Тома сав жалостан, тужан што није стигао на погреб Свете Богородице, зажелео је да види њено тело и да се поклони. Апостоли су учинили то, отишли су у Гетсиманију, отворили гроб и гле чуда! Тело није било у гробу. Још један доказ да је помоћу Томе откривена једна велика тајна, да је и Света Богородица са телом васкрснута и узнела се на небо код сина свога Господа Исуса Христа.

Апостол Тома је дакле, један од дванаесторице ученика Христових који су после вазнесења Господњега бацали коцку где ће ко ићи на проповед, у коју земљу и на коју страну. Апостолу Томи је пало у део да иде у Индију на проповед. И он је отишао тамо у непознат свет, у непознат народ да проповеда васкрслога Господа. Али како да почне? Цар тамо у Индији хтео је да гради себи двор, нови двор, царску палату. Тражио је доброга мајстора, и цареви људи тражећи наишли су на Тому који се пријавио да ће он цару саградити тај дворац, тај двор његов. Цар га је позвао, примио га, дао му велику суму новца, злата, одредио место где треба да се гради и Тома је изашао. Шта је радио Тома? Сво злато које је добио од цара он је поделио сиротињи, сиромасима, просјацима. Прошло неко време, цар се заинтересовао докле је стигло са градњом? Тома поручи – само кров још да се стави, до крова смо стигли. Даде

цар још блага а Тома и то подели сиромасима. Наравно, проповедајући уједно и Јеванђеље Христово. Кад су на крају велможе цареве отишле јавили су цару да од двора нема ништа, да Тома није ни почео. Цар га ухвати и баца у тамницу са намером да га погуби као преваранта, као лажљивца, као пљачкаша, мафијаша што би данас казали. Али Бог је друкчије хтео. Те ноћи брат царев се упокоји и цар у тузи великој заборави на Тому моментално, него је бринуо о томе што му је брат умро. А анђели су душу његовога брата однели у Рај, на небо, показали му разне обитељи, разне просторије тамо, и питали у којој би он желео да борави у Царству небескоме? Он је видео један велики величанствени дворац међу осталима и рекао је *ја би желео у овоме дворцу*. А не може, то је дворац твога брата који је саградио апостол Тома. И врате анђели душу његову и брат његов оживи. Цар се обрадује томе веома али га брат сада зове и каже му: брате знам да ме волиш, знам да ћеш све учинити за мене, хоћеш ли ми нешто обећати? Да ми дадеш што ти будем тражио! Па каже, макар и пола царства мога било само реци брате шта желиш. Да ми уступиш онај дворац што ти је Тома саградио на небу. Какав дворац на небу? Да брате мој, има један предивни, најлепши дворац на небу који је апостол Тома саградио. Цар онда позове поново Тому, испита, чује Јеванђеље Христово, чује науку о вечном животу, о Царству небескоме, о значају милостиње коју је Тома чинио у његово име, и цар, и он и његов брат, поверују, крсте се а онда и велики број народа.

Тако је Тома почео своју апостолску службу у једној далекој земљи, у Индији. И прошло је то време, царство се мења, цареви се мењају, дошао је други цар уместо овога који је забранио проповед Јеванђеља, али апостол Тома није престајао. Он је био у ревности толико јак и толико ватрен да није могао не

говорити оно што је видео својим очима, што је рукама својим опипао, оно што је добио у задатак да чини. Међутим, овај цар љут на једнога свога велможу којег је Тома покрстио са његовом породицом, пошаље пет војника да Тому копљима избоду. И тако је свети апостол Тома као и остали апостоли, животом својим посведочио истинитост науке своје, истинитост Јеванђеља Христовога. Добио је пет рана попут пет рана Христових, и тако је Тома завршио свој земаљски живот и отишао у Царство свога Господа и учитеља да са њим и са осталим апостолима буде у векове векова.

Ето браћо и сестре, томе човеку, томе апостолима посвећен је овај малени овде храм и данас је ово прва слава његова, овога храма. Ова катакомба је отворена негде пред Васкрс ове године, и ево, Богу хвала, дочекала је и своју прву храмовну славу светог апостола Тому. Овде има једно мало братство монашко које се труди, које сте ви упознали, са којима се Богу молите и они са вама, нека Господ благослови и њих и вас и цео наш православни народ да останемо чврсти у вери православној онако као што је апостол Тома показао своју чврстину и своју верност Господу Христу да и ми останемо верни светим Оцима, светом оцу Сави који нам је предао чисту веру православно да је чувамо, да је држимо непоколебљиво, неизменљиво, да не прихватамо никакве новотарије, никакве нове проповеди, нове јереси екуменизма, глобализма и шта ја знам шта све не. Јер само ако се будемо држали те вере православне бићемо достојни потомци светога Саве и удостојићемо се да нас Господ када пођемо одавде, а једнога дана сви морамо поћи, да нас он прими у Царство своје, да тамо и ми са светим апостом Томом и осталим светитељима Божијим, да и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.